

I. olympijské hry v Aténách 1896 – jezdeckví prosazovala skupina švédských důstojníků v čele s královským podkoním Clarence v. Rosen. Pierre de Coubertin souhlasil – pořadatelé měli obavu z technických nároků a všeobecně malého zájmu Řeků o jezdeckví.

IV. olympijské hry v Londýně 1908 – přišlo jezdeckví opět do úvahy. Clarence musel zajistit minimálně 24 účastníků z 6 národů, přihlásilo se 88 jezdců z 8 zemí – pořadatelé se opět zalekli a soutěž odvolali

V. Olympijské hry ve Stockholmu 1912 – švédové mohli technické nároky udělat podle sebe. Každý národ mohl přihlásit 4 jezdce a 2 náhradníky. Do konečné klasifikace se počítaly 3 nejlepší výsledky každého družstva. Military byla přístupna pouze aktivním důstojníkům hippických zbraní a jezdci mohli startovat na služebních nebo vlastních koních, což musel na přihlášce potvrdit velitel pluku nebo jezdecké školy. Byli vyloučeni školní koně. Účastníci museli absolvovat zkoušky v uniformách, na předepsaných sedlech s předepsanou váhou 80 kg. Při každé zkoušce bylo možné dosáhnout max. 10 bodů (celkem 50) a od nich se odečítaly trestné body. Soutěž rozhodovali 2 rozhodčí ze Švédska.

Účastníci: Belgie, Francie, Velká Británie, Německo, Švédsko, USA, Dánsko.

Rozdělení po dnech:

- 1 - vytrvalostní trať - klusovka 55 km/3 h 45 min, 220 m/min.
cross-country 5 km/15 min., a 12 překážek, 330 m/min.
- 2 - odpočinek
- 3 - steeplechase 3500m/5.50 min, 10 překážek
- 4 - parkur - 15 překážek až 130 cm vysokých a 300 cm širokých, bez kombinace
- 5 - drezurní úloha (po drezuře musel ještě absolvovat 2 skoky)

Všestrannost měla v **Antverpách 1920** dvě distanční jízdy a žádnou drezúru. Objevili se první problémy s prací rozhodčího (ve všech disciplínách). Přes válečné škody na koních se přihlásilo velké množství jezdců. Některé týmy podporované vládou (Švédsko), některé bez podpory (USA). Předepsaná váha byla 65 kg. Bodování složité, za každou zkoušku jiný počet bodů, poprvé se bodoval lepší čas. Při vytrvalostní trati silně přšelo, a čas stihlo jen 5 koní. Rozhodovalo 8 rozhodčích.

Účastníci: Belgie, Francie, Itálie, Švédsko, USA, Norsko, Finsko, Holandsko.

Rozdělení po dnech:

- 1 – 45 km klusovka
5 km cross country s 18 překážkami až 115 cm – čas dohromady 3,5 h.
- 2 – odpočinek
- 3 – vytrvalostní trať 20 km za 60 min.
kondiční zkouška
steeplechase 4 km, 550m/ min, 7.16 min
- 4 – odpočinek
- 5 – parkur – 1 150 m, 18 překážek, až 125 cm, jeden dvojskok, 3 min.

VIII. Olympijské hry v Paříži 1924 – pořádány již pod patronací Mezinárodní jezdecké federace (FEI) založené roku 1921. Všestrannost zde získala charakteristickou podobu na dlouhá desetiletí. Drezúra speciálně vypsána. Začínal krok, pak klus a nakonec cval. Kruhy 6 m ve všech chodech, dvě zastavení ve všech chodech, jedno couvání a zrychlený krok, klus i cval. Rozhodovalo 5 rozhodčích. Každá část byla různě bodově ohodnocena (drezúra: 200, parkur: 400, A,C,E: 200, B: 500, D: 700 bodů). Maximálně 2 000 bodů, ke kterým bylo možné přidat dobré body za čas v steeplechase a crossu. Krajinná jízda byla vyznačena

praporky a jezdci dostali plánky, prohlídka trati se nekonala. Před parkurem byla kondiční zkouška - žádný kůň nebyl vyloučen.

Účastníci: Belgie, Francie, Velká Británie, Itálie, Holandsko, Polsko, Švýcarsko, Švédsko, Československo, USA, Bulharsko, Finsko, Dánsko.

Rozdělení po dnech:

1 – drezůra: 10,5 min

2 – drezůra

3 – volný den

4 – krajinná jízda: A: 7 km klus po „silnicích a cestách“ (240 m/min. = 29 min. 10 sec.)

B: 4 km steeplechase (550 m/min. = 7 min. 2 sec)

C: 15 km klus (240 m/min = 1 h. 2 min. 30 sec.)

D: 8 km cross (450 m/min. = 17 min. 46 sec.),
36 překážek, max. výška 115 cm a délka 350 cm

E: 2 km volný cval (333 m/min. = 6 min.)

5 – volný den

6 – parkur – 1,10 až 1,15 m

Poprvé se představilo Československo:

32. kpt. Josef Charous – Editore (poslední) – jeden z nejrychlejších na steeplechase, ale nejhorší drezůra

- kpt. František John – Ararat – disk. na parkuru

- kpt. František Statečný – Exterieur – na parkur nenastoupil

- kpt. Matěj Pechmann – Coir – disk. ve steeplechase

Většina českých jezdců nikdy v zahraničí nestartovala. Ani domácí zkušenosti nebyly velké. Vrcholný domácí podnik, celostátní závody, v tu dobu ještě neexistovaly.

V olympijském crossu se poprvé zabil kůň – Canter – v. Lewenhaupt (SWE)

XI. Olympijské hry – Amstrdam - 1928 – hry se poprvé staly nejvýznamnější sportovní událostí roku, tisk jim věnoval nebývalou pozornost. Rozsahem podobná minulé. Rozhodčí nebyly nestranní, rozhodovalo jich 5, každý z jiného státu. Drezůra měla velký vliv na konečné umístění. Časy terénní jízdy byly natolik velkoryse změřeny, že pořadí nemohly ovlivnit. Limit pro drezurní úlohu zvýšen na 11 minut. Řadu diskvalifikací zavinilo nepřehledné množství praporků, které bylo nutné objíždět (Seyfried). Pořadí disciplín stejné jako u minulé olympiády ale byly vynechány oddechové dny. V každém družstvu pouze 3 jezdci. Změny v bodování parkuru a drezůry. Hlavním úkolem posílení důležitosti drezůry (drezůra i parkur max. 300 bodů).

Krajinná jízda: 36 km

steeplechase: 4 km, 600 m/min

cross: 8 km

Čeští jezdci neměli možnost od minulé olympiády k poměření sil s jinými jezdci.

Účastníci: Belgie, Bulharsko, Španělsko, Francie, Německo, Maďarsko, Itálie, Holandsko, Norsko, Polsko, Švýcarsko, Švédsko, Československo, USA, Dánsko, Finsko, Japonsko.

Po drezůře bylo čs. Družstvo na 7. místě.

16. kpt. Josef Charous – Engadin – 1844,44

- kpt. Josef Seyfried – Ekul – disk, v cíli crossu

- kpt. František Statečný – Fešák – disk. v crossu

X. Olympijské hry v Los Angeles 1932 – hry byly velmi dlouhé, jednotlivé sportovní dny vyplňovaly senzační profesionální atrakce. Velmi malá jezdecká účast, kvůli vrcholící hospodářské krizi. Military podobné jako na minulé olympiádě. Drezůru hodnotili 3 rozhodčí. Krajinová jízda měřila 36 km.

Účastníci: Francie, Holandsko, Švédsko, USA, Mexiko.

Olympijské hry v Berlíně 1936 – hry byly zneužity nacisty k jejich propagandě. Organizace a celé provedení bylo monumentální. Rozhodovalo 5 rozhodčích, každý jiné národnosti. Opět posílení drezůry navzdory parkuru, klusovkám a volnému cvalu (drezůra: 400, A,C,E 100, B: 500, D: 800, parkur: 200 bodů). Pro mnohé byl kámen úrazu na překážce č. 4, skok do rybníka hlubokého až 1 m, přes dvojbradlí. Zde bylo zaznamenáno 32 chyb. Z našich padli Procházka a Bureš. Mirko utekl a dlouho trvalo než byl pořadatel odchyten (překročil čas o 2:28:50). V drezůře se naši umístili na konci startovního pole. Družstvo se umístilo po protestu čtvrté. Cross byl nejtěžší za dobu konání OH. Překážky sešroubovány, masivní. Příkopy až 4 metry široké a většinou s vodou. Dokončilo jen 27 z 50 startujících a 4 družstva.

Účastníci: Bulharsko, Dánsko, Francie, Velká Británie, Německo, Maďarsko, Itálie, Japonsko, Holandsko, Polsko, Švýcarsko, Švédsko, Československo, USA, Rakousko, Rumunsko, Turecko, Finsko, Norsko

20. kpt. Václav Procházka – Harlekýn - -324,3

23. por. Josef Dobeš – Leskov - -497,7

27. por. Otomar Bureš – Mirko - -18130,7

Československé družstvo skončilo po protestech na 4 místě.

Drezůra: 13 min.

Krajinová jízda: 36 km

A: 1 klus – 7 km, 29 min. 10 sec

B: steeplechase – 4 km, 6 min. 4é sec, 12 překážek

C: 2 klus – 15 km, 62 min. 30 sec

D: cross – 8 km, 17 min 46 sec, 35 překážek

E: cval – 2 km, 6 min.

Parkur – 12 překážek, až 115 cm, oxery široké 150 cm, vodní příkop 350 cm

Olympijské hry v Londýně 1948 – obtížnost tohoto závodu byla na skoro stejné úrovni jako v Berlíně, jen cross byl lehčí a měřil 32 km. Poprvé vysíláno národní televizí. Nebylo zde mnoho diváků, ale mezi nimi byly dva které tato soutěž velmi zaujala a kteří se zasloužili o nové pojetí military. Vévoda Beaufort a plk. Horn byli nadšeni a rozhodli se uspořádat soutěž do které by se mohl přihlásit každý. Na pozemcích v Badmintonu se tedy od roku 1949 pořádá první tři dny v dubnu, jeden z nejprestižnějších závodů. Angličané, kteří do té doby neměli patřičnou úroveň v drezůře, angažovali 2 německé válečné zajatce jako instruktory pro drezůru v military. Instruktoři se dali do práce s příslovečnou přesností a houževnatostí. Horší byla kázeň vojenských, nominovaných jezdců, kteří odmítali trénovat v neděli. Rozhodovali 3 rozhodčí a byl již technický delegát.

Účastníci: Argentina, Brazílie, Dánsko, Španělsko, Finsko, Francie, Velká Británie, Itálie, Mexiko, Portugalsko, Švýcarsko, Švédsko, Turecko, USA, Holandsko, Rakousko.

Změny oproti minulým olympijským hrám:

- steeplechase měřila pouze 3500 m

- rychlost na klusovách snížena na 220 m/min.

- celková délka terénní jízdy byla 33,5 km

- výška překážek na parkuru i v corse zvýšena na 120 cm

Olympijské hry v Helsinkách 1952 – hry byly hodnoceny koeficienty. Drezúra: -3, klusovky: -1, steeplechase: -5, cross-country: -8, parkur: -2. Cross vedla nádherným prostředím finského venkova a byla těžší než londýnská a dokonce i berlínská. Z 59 jezdců dokončilo 34 a bez pádu jen 12. Více než polovina jezdců byli civilisté (2 týmy smíšené, 4 týmy složené jen s civilisty). Poprvé startují muži i ženy dohromady. Rozhodovalo 5 rozhodčích a technický delegát. Nejhorší a nejlepší výsledek jezdce z drezúry se škrtał. Účastníci: Argentina, Bulharsko, Kanada, Čile, Dánsko, Španělsko, Finsko, Francie, Velká Británie, Německo, Irsko, Itálie, Holandsko, Portugalsko, Rumunsko, Švýcarsko, Švédsko, Rusko, USA, Brazílie, Mexiko.

Krajinná jízda: A: 1 klus – 7 km, 240 m/min

B: steeplechase – 4 km, 600 m/min, 14 překážek

C: 2 klus – 15 km, 240 m/min

D: cross – 9 km, 450 m/min, max. 1,20 cm

E: cval – 2 km, 333 m/min

Olympijské hry v Melbourne (Stockholm) 1956 – přísné australské zákony nedovolovaly transport koní z celého světa (koně by museli být několik měsíců v karanténě) a tak se jezdecké soutěže konaly ve Stockholmu. Švédové věnovali přípravám mimořádnou pozornost. Poprvé na OH bylo použito technické zařízení pro diváky, kteří mohli sledovat trať jezdců na světelné tabuli, sestavené z žárovek, které se rozsvěcovaly podle toho jestli jezdec překonal překážku nebo ne. Poprvé start a cíl v jednom místě. Po posledních dvou olympiádách obrovsky stoupl zájem o military. Už to nebyla soutěž pro pár zasvěcených, ale podívaná pro desetitisíce diváků. Také ve velké míře stoupl počet civilních jezdců (22 civilistů, 34 vojáků). Průměrný věk koně byl 9 let. Na nejtěžší překážce crossu, trakénském příkopu, bylo 28 neposlušností a 12 pádů. Rozhodovalo 5 rozhodčích, 2 techničtí delegátové a poprvé uveden stavitel trati.

Účastníci: Argentina, Austrálie, Bulharsko, Kanada, Dánsko, Španělsko, Finsko, Velká Británie, Irsko, Itálie, Portugalsko, Rumunsko, Švýcarsko, Švédsko, Turecko, Rusko, USA, Francie.

Terénní jízda: 34 850 m: 1 klus – 7200m

steeplechase – 3600 m (11 proutěnek, 1 suchý příkop s malou Proutěnkou, 6min.

2 klus – 14 400 m

cross – 7650 m (33 překážek, až 120 cm a 2,5 m široké), 17 min.

volný cval – 2000 m

Parkur: 12 překážek (13 skoků), 1,10 – 1,20 m

XVII. Olympijské hry v Římě 1960 – po 24 letech se zúčastnili československý jezdec. Cross byl pro nás příliš těžký, nedostatek zkušeností z velkých soutěží byl příliš velkým handicapem pro jezdce i koně. Stejně jako na předchozích OH pokračoval trend stoupající obtížnosti. Military bylo pořádáno v Pratoni del Vivaro. Trať velmi těžká, převážně kamenitá, na klusovkách strmá stoupání i klesání. Počet dokončivších jezdců, 35 z 73 na startu. Z toho pouze 14 bez penalizace na crosse. Do té doby nejtěžší olympijská soutěž. Drezúra se jezdila 3 dny. Hodnotili 3 rozhodčí, technický delegát a stavitel trati. Člen australské družstva, Bill Roycroft, měl těžká pod v crosse po němž musel být hospitalizován v nemocnici. Na kondiční zkoušce byl vyloučen jeden z koní družstva, a tak Roycroft opustil nemocnici a zajel čistý parkur, čímž zachránil družstvu zlaté medaile. Ve družstvech 4 jezdci (nejhorší se nepočítal). Účastníci: Argentina, Austrálie, Bulharsko, Kanada, Dánsko, Španělsko, Francie, Velká Británie, Německo, Irsko, Itálie, Polsko, Portugalsko, Rumunsko, Švýcarsko, Švédsko, Rusko, USA, Československo.

- František Hružik – Omen disk. (těžký pád na 2, definitivní odmítnutí na 6)

Terénní jízda: 1 klus – 7440 m

steplechase – 3600 m, 10 překážek

2. klus – 13 440 m

cross – 8100 m, 35 překážek

volný cval – 1980 m

Olympijské hry v Tokiu 1964 – hry nebyly ničím výjimečné. Areál vystavěn v 1000 m, v blízkosti aktivní sopky. Deštivé a studené počasí udělalo z celkem lehké trati, trať obtížnou. Pořadatelé vše dokonale připravili a promysleli do nejmenších detailů. Terén byl vlnitý, steplechase upravena do tvaru osmičky, kdy na jednom konci stoupala a na druhém klesala. Ale mezi překážkami chyběla například překážka v kombinaci s vodou. Většina koní byl dopravena letadly, 3 z nich cestu nepřežili. V military poprvé startuje žena, Lana du Pont (USA), která po dvou pádech dokončila na 33. místě. V této době navrhli Italové radikální změny, které se týkaly vypuštění všech částí soutěže kromě cross country. Jejich návrh však přijat nebyl. Rozhodovali 3 rozhodčí, poprvé určen hlavní rozhodčí.

Účastníci: Argentina, Austrálie, Francie, Velká Británie, Německo, Irsko, Itálie, Japonsko, Korea, Mexiko, Rusko, USA.

Terénní jízda: A – 6000 m, 240 m/min

B – 3600 m, 600 m/min.

C – 13 920 m, 240 m/min.

D – 7200 m, 450 m/min., 31 překážek

E – 1890 m, 330 m/min.

Olympijské hry v Mexiku 1968 – místo konání bylo 150 km od Mexico City, v nížině, v příjemném klimatu. Bohužel, po několik týdnů vždy přes poledne, cca 2 hodiny přšelo. Díky tomu se stala trať crossu pro jedno polovinu startujících takřka nebezpečná. Nejhůře se to projevilo u překážek č. 6, 34 a 35, které byly u, a přes potok. Potok široký 3 m se změnil v řeku o šířce 8 m. Poslední startující se k potoku brodili krokem, pak se do něj propadli a na druhé straně se opět přebrodili. Jezdec Mehrdofis s koněm Lapislazuli (NSR) byl zachráněn po pádu, tím že byl z vody vytažen. Reuben Jones s The Poacher (GBR) se zachránili tak, že doplávali ke břehu. Takové štěstí neměla sovětská Ballerina, která se utopila. Dalším koněm který na trati zahynul, byl irský Loughlin (zlomil si vaz). Poprvé byla použita jen elektronická časomíra.

Účastníci: Argentina, Austrálie, Kanada, Francie, Německo (FRG, GDR), Velká Británie, Irsko, Itálie, Itálie, Mexiko, Rusko, USA, Japonsko.

Terénní jízda: 27 120 m

D – 7 200 m, 35 překážek

Olympijské hry v Mnichově 1972 – v Mexiku propukla nebezpečná koňská nemoc (VEE), proto nemohli mexičtí koně opustit zemi. Měxičané měli možnost pronajmou si koně v Německu, bohužel ani jeden z nich nedokončil terénní jízdu. Ve startovním poli 3 ženy. Nejvíce problémů bylo na překážkách 12, 17a, 18 a 23. Tyto překážky zapříčinily 38 neposlušností, 18 pádů a 7 vyloučení.

Účastníci: Argentina, Austrálie, Rakousko, Bulharsko, Kanada, Francie, Německo (FGR, GDR), Velká Británie, Irsko, Maďarsko, Itálie, Mexiko, Holandsko, Polsko, Švýcarsko, Rusko, USA, Švédsko

Terénní jízda: A: 3 600 m, 240 m/min.
B: 3 600 m, 600 m/min, 12 překážek
C: 15 120 m, 240 m/min
D: 8 100 m, 450 m/min, 36 překážek

Olympijské hry v Montrealu 1976 – stavitelkou tratě byla poprvé žena – Barbara Kempton. Snaha postavit jednoduchou dráhu, jejíž obtížnost spočívala v nárocích na jezdce a ne v přehnaných požadavcích na koně. Jednou z hlavních obtížností byly různé druhy půdy – písek, golfový trávník, lesní stezky, šterkové cesty, kostrbaté louky. Poprvé vyloučena dvojice pro pozitivní dopingový nález (medikace podaná po zranění při přepravě). Přísné veterinární předpisy zapříčinily neúčast polských a chilských koní a některých koní z Francie a Itálie.
Účastníci: Argentina, Austrálie, Kanada, Francie, Německo, Velká Británie, Irsko, Itálie, Mexiko, Rusko, USA, Japonsko, Guatemala.

Terénní jízda: 27 265 m
A: 6 000 m
B: 3 450 m
C: 10 320 m
D: 7 695 m, 36 př.

Olympijské hry v Moskvě 1980 – většina zemí olympiádu bojkotovala. Trať crossu byla o něco lehčí než v Białem Boru, ale měla více překážek. Terén byl velice rozmoklý, část tratě byla proto zkrácena. Některé skoky musely být opravovány, kvůli předcházejícím deštům. Kros musel být v průběhu zastaven, kvůli pádu koně do vodního příkopu který byl součástí jedné z překážek, a trvalo téměř 30 minut než byl vytažen. Poprvé rozhoduje český rozhodčí – Zdeněk Teplý - Widner. Výsledky se uvádějí v kladných číslech.
Účastníci: Bulharsko, Maďarsko, Indie, Itálie, Mexiko, Polsko, Rusko.

Terénní jízda: A: 5 500 m
B: 3 795 m
C: 12 100 m
D: 7 685 m

Olympijské hry v Los Angeles 1984 – drezurní a skoková část se konala na stadionu s Santa Anita, cross byl postaven asi 200 km od Los Angeles, ve Fairbanks ranch, kde byl vynikající terén, většinou říční písek bez skal. Trať dokončilo 83% startujících. Byla údajně lehčí než na ME ve Frauenfeldu a v Badmintonu. Po terénní zkoušce následoval volný den, věnovaný transportu, který uvítali všichni startující. Pokud přihlášení jezdci neabsolvovali MS, ME nebo význačnou CCI, byl do příslušného státu vyslán delegát FEI, který měl posoudit jestli jsou jezdci schopni absolvovat náročnou olympijskou soutěž. Sovětský svaz a jeho spojenci hry bojkotovali. Věk koní minimálně 6 let.

Účastníci: Austrálie, Kanada, Německo, Velká Británie, Irsko, Itálie, Mexiko, Holandsko, Švédsko, USA, Švýcarsko, Bermudy, Panenské ostrovy, Portoriko.

Terénní jízda: A: 4180 m, 19 min.
B: 3 105 m, 4,5 min, 9 překážek
C: 11 779 m, 53,5 min
D: 7 410 m, 13 min, 33 překážek

Olympijské hry v Soulu 1988 – všichni koně musely být 21 dní v předletové karanténě a pak 36 hodin v karanténě v jezdeckém parkur. Terén kopcovitý, koně museli často cválat ve svazích, 6 překážek bylo sníženo a 1 odstraněna. Trať měřila celkem 26,761 m.

Účastníci: Austrálie, Francie, Německo, Velká Británie, Itálie, Japonsko, Korea, Nový Zéland, Polsko, USA, Bermudy, Kanada, Španělsko, Irsko, Portoriko, Panenské ostrovy.

Olympijské hry v Barceloně 1992 - jezdecké středisko 60 km od Barcelony na úpatí Pyrenejí v El Mantaña. Panovala velká horka, kvůli kterým byly zkráceny tratě. Velké množství překážek mělo varianty, ale časový limit byl přísný. Po fázi C přidány 3 minuty k času na odpočinek. Z počátku panovaly obavy z koňského moru. Více koní vyloučeno nebo se nedostavilo na 3 kondiční zkoušku (8).

Účastníci: Austrálie, Belgie, Kanada, Španělsko, Francie, Velká Británie, Německo, Maďarsko, Irsko, Itálie, Japonsko, Holandsko, Nový Zéland, Polsko, Portugalsko, švédsko, USA, Bermudy, Brazílie, Mexiko, Bulharsko, Dánsko, Korea, Rusko, EUN.

Terénní jízda: A: 5 060 m

B: 2 769 m, 7 překážek (původně 3 205 m)

C: 9 000 m (původně obě klusovky dohromady 11 110 m)

D: 7 410 m, 33 překážek

Olympijské hry v Atlantě 1996 - organizace ochránců přírody Humane Society of the United States, vystupňovala před startem nátlak na MOV a jejího předsedu, aby vyškrtl military z programu her. Start crossu 6.45 ráno, po trati umístěno na 80 veterinářů a jezdci a koně museli procházet desetiminutovými přestávkami v chladících stanech, kde obří větráky rozprašovali na koně vodní mlhu. Teploty se nevyšplhaly tak vysoko, jak se očekávalo, a tak žádný kůň neměl problémy s dehydratací. Tratě crossu radikálně zkráceny, celkově 19 695 m. Koním trvalo přibližně 3 týdny, než se přizpůsobili na klimatické podmínky. Problémy s informovaností diváků, nebyly startovní listiny, výsledky či programy. Poprvé měli jezdci jednoho koně pro soutěž družstev a druhého pro soutěž jednotlivců. Změna nebyla vítána. Družstva se již nevyklučují, jezdec který byl vyloučen nebo vzdal, a není možné jeho výsledek škrtnout, získává automaticky 1000 bodů.

Účastníci: Austrálie, Španělsko, Francie, Velká Británie, Německo, Nový Zéland, USA, Itálie, Japonsko, Belgie, Brazílie, Kanada, Dánsko, Maďarsko, Indie, Irsko, Polsko, Švédsko, Švýcarsko

Rozdělení po dnech:

1 – drezúra týmy

2 – drezúra týmy

3 – cross týmy – drezúra jednotlivci

4 – parkur týmy – drezúra jednotlivci

5 – cross jednotlivci

6 – parkur jednotlivci

Terénní jízda: A: 3 520 m

B: 2 760 m

C: 7 700

D: 5 715 m

Olympijské hry v Sydney 2000 – karanténa 2 týdny před odletem a 2 týdny po přeletu do Austrálie. Opět rozděleno na jednotlivce a družstva, ale nejprve se odjel celý závod družstev a pak teprve jednotlivců. Jezdila se nová drezurní úloha, která obsahovala i přeskoky. Cross obsahoval 29 překážek. Parkur měl 13 překážek, 16 skoků, ve výšce 120 cm a oxery v šířce 140 cm.

Účastníci: Austrálie, Francie, Velká Británie, Německo, USA, Brazílie, Kanada, Irsko, Itálie, Nový Zéland, Švédsko, Belgie, Bermudy, Dánsko, Španělsko, Finsko, Řecko, Indie, Japonsko, Uruguay, Nizozemské Antily.

Olympijské hry v Aténách 2004 - obtížnost kurzu se nedala srovnávat s Badmintonem nebo Lexingtonem, obsahoval však několik problémových částí (první voda, kombinace „propadlá cesta“ a schodová kombinace „keramika“). Terén byl zvlněný. Důraz byl kladen na rychlé tempo. Nové rozdělení jednotlivců a družstev. V každém družstvu 5 členů, počítají se výsledky tří nejlepších, kteří dostanou medaile. První parkur absolvovali všichni jezdci, a počítal se do soutěže družstev. Druhý parkur, finále jednotlivců, byl jen pro prvních 25 jezdců. Radikální změna v terénní jízdě, vypuštěny úseky A, B, C. Zjištěny 2 pozitivní dopingové výsledky – H. Reidl (diskvalifikován, bez dalšího trestu), B. Hoy (bez trestu). Fatální chyba vedoucího jezdce na parkuru, a následné protesty, vedly k změně pořadí po ukončení olympiády. Zlaté medaile v jednotlivcích i družstvech změnily majitele.

Účastníci: Austrálie, Rakousko, Belgie, Brazílie, Kanada, Francie, Velká Británie, Německo, Irsko, Nový Zéland, USA, Itálie, Polsko, Švédsko, Švýcarsko, Chorvatsko, Česká republika, Řecko, Portugalsko, Rumunsko, Bermudy, Thajsko, AHO.

Olympijské hry v Hong Kongu 2008 – velice teplé počasí ovlivňovalo všechny výkony. Jezdilo se pouze ráno a večer. Čas v terénní části nestihl nikdo. Nejlepší čas byl 23 sekund přes limit. Terénní část se jela v Beas River, který leží přibližně hodinu cesty od stadionu, který leží téměř v centru Hong Kongu. Obtížnost o stupeň výše než na OH v Aténách. Trat' technická a velmi členitá.

Účastníci: Německo, USA, Velká Británie, Austrálie, Francie, Švédsko, Nový Zéland, Holandsko, Itálie, Polsko, Irsko, Brazílie, Austrálie, Kanada, Švýcarsko, Belgie, Rusko, Japonsko, Bulharsko, Jamajka, Dánsko, Česká republika, Čína (CHI, CHN), Rakousko.

Olympijské hry v číslech:

Nejvíce medailí: 6 – Michael Plumb (USA)

4 – Marcroix (Pahud - NED)

Nejvíce účastí: 7 – Michael Plumb (USA)

3 – Ready Teddy (Tait – NZL)

Nejmladší jezdec: Ch. Hough (USA) – 1952 – 18 let

Nejstarší jezdec: B. Roycroft (AUS) – 1976 – 61 let